

بررسی فراوانی اختلال‌های شخصیت در مجرمین مرد زندانی در زندان شهرکرد (۱۳۷۹-۱۳۸۰)

حسن پالاهنگ^{*}, دکتر سید بهاءالدین وکیلزاده^{**}, فاطمه دریس^{***}

چکیده

هدف: هدف پژوهش حاضر بررسی فراوانی اختلال‌های شخصیت در مجرمان مرد زندانی در زندان شهرکرد بود.

روش: نخست آزمودنی‌ها از جامعه آماری مورد بررسی به‌طور تصادفی نظام دار از میان افراد ۱۶ سال و بالاتر انتخاب شدند و سپس براساس ملاک‌های تشخیصی ICD-10 ۲۰۳ نفر مورد مصاحبه بالینی قرار گرفتند. در مواردی که تشخیص مورد تردید قرار گرفت، آزمون MMPI-2 به عنوان ابزار کمک تشخیصی به کار برد. **یافته‌ها:** بررسی نتایج نشان داد فراوانی اختلال‌های شخصیت در نمونه مورد بررسی ۵۵٪ (۱۱۲ نفر) است. اختلال شخصیت ضداجتماعی با ۱۸٪ شایع‌ترین اختلال و اختلال‌های شخصیت اسکیزوئید و واپسیه هر کدام با ۸٪، اختلال شخصیت هیجانی متزلزل (مرزی) با ۷٪، اختلال شخصیت مخلوط با ۴٪، اختلال‌های شخصیت وسوسی و هیستریانیک (نمایشی) هر کدام با ۳٪، اختلال شخصیت پارانوئید با ۲٪ و سایر اختلال‌های شخصیت با ۰٪ در رده‌های بعدی قرار داشتند. بررسی فراوانی اختلال‌های شخصیت براساس نوع جرم نشان داد که سارقان با ۶۴٪ بیشترین فراوانی را داشتند. معتادان به مواد مخدر با ۶۰٪، افراد شرور و قاتل با ۵۵٪، فروشنده‌گان مواد مخدر با ۵۵٪ و مختلفان مالی با ۴۰٪ در رده‌های بعدی قرار داشتند. **نتیجه:** شیوع بالای اختلال شخصیت در زندانیان نیاز به بررسی وسیع‌تر و تداویر پیشگیرانه‌ای به وسیله مراجع قضایی، زندانیانی و پزشکی دارد.

کلید واژه: اختلال‌های شخصیت، جرم، زندان، شهرکرد

مقدمه

و این روند نگرانی مردم و مسئولان کشورهای جهان را برانگیخته است. وتزل^۱ و فیفر^۲ (۱۹۹۷) براین باورند که شیوع جرم در کشورهای مختلف رو به فزونی است

* کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد. شهرکرد، بیمارستان هاجر، بخش روانپزشکی (نویسنده مسئول).

** روانپزشک، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد. شهرکرد، بیمارستان هاجر، بخش روانپزشکی.

*** کارشناس ارشد آمار، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد. شهرکرد، دانشکده پزشکی.

بررسی‌ها مورد توجه قرار گرفته است. گلدمان^{۲۵}، آنجلو^{۲۶}، ماسو^{۲۷} و مازاکاپا^{۲۸} (۱۹۹۲) در پژوهشی دریافتند که میزان شیوع بهره‌کشی جنسی و سوءرفتارهای بدنی در کودکانی که در بزرگسالی تشخیص اختلال شخصیت مرزی داشتند، به طور معنی‌داری بیشتر است. این بررسی فرضیه مربوط به وجود تاریخچه‌ای از ضربه‌های عاطفی رادر بیماران مبتلا به اختلال شخصیت مرزی تأیید می‌کند.

برونر^{۲۹}، گرین‌فیلد^{۳۰}، اشمیت^{۳۱} و بیگلو^{۳۲} (۱۹۹۳) در پژوهشی ارتباط میان اختلال شخصیت ضداجتماعی و عفونت HIV^{۳۳} را در بین سوءصرف کنندگان تزریقی مواد مورد بررسی قرار دادند. در این پژوهش از ملاک‌های تشخیصی DSM-IV استفاده شد. نتایج نشان داد که ۴۴٪ افراد مورد بررسی، به اختلال شخصیت ضداجتماعی مبتلا هستند. وجود این اختلال به سبب افزایش احتمال رفتارهای پرخطر در این گروه عامل خط‌ساز مهمی برای ابتلا به عفونت HIV در معتادان تزریقی است.

رابطه میان اختلال‌های شخصیت با سایر بیماری‌ها و ناهنجاری‌های اجتماعی نیز قابل توجه است. چنگ^{۳۴}، مان^{۳۵} و چان^{۳۶} (۱۹۹۷) ارتباط میان اختلال‌های شخصیت و خودکشی را در سه گروه از اقوام بومی در شرق تایوان مورد بررسی قرار دادند. آن‌ها برای

بین خشونت در بزرگسالی و رفتارهای خشن والدین در کودکی رابطه وجود دارد.

کراتز^۱ و هادگینز^۲ (۱۹۹۷) در پژوهشی ارتباط میان اختلال‌های رفتاری، بهویژه اختلال سلوک^۳ در دوره کودکی را با سابقه ارتکاب جرم و ابتلا به بیماری‌های روانی در بزرگسالی مورد بررسی قرار دادند و دریافتند که ۷۶٪ مردان و ۳۰٪ زنانی که در کودکی به انواع اختلال‌های رفتاری مبتلا بودند در سی سالگی سابقه ارتکاب جرم و یا ابتلا به انواع بیماری‌های روانی و یا هر دو آن‌ها را داشتند. هم‌چنین بسیاری از این افراد سوءصرف^۴ مواد داشتند. شایع این پژوهش در بررسی‌های زانارینی^۵، ویلیامز^۶، لویس^۷، ریش^۸، ورا^۹، مارینو^{۱۰} و لوین^{۱۱} (۱۹۹۷) و برنشتاین^{۱۲}، کوهن^{۱۳}، والز^{۱۴}، شواب-استون^{۱۵}، سایور^{۱۶} و شین‌ساتو^{۱۷} (۱۹۹۳) مورد تأیید قرار گرفته است.

بررسی‌های چندی نیز درباره ارتباط میان اختلال‌های شخصیت و ارتکاب جرم‌های گوناگون انجام شده است. در این بررسی‌ها رابطه میان اختلال‌های شخصیت ضداجتماعی^{۱۸} و مرزی^{۱۹} با جرم بیشتر مورد تأکید قرار گرفته است. بررسی‌های انجام شده توسط ارونن^{۲۰}، هاکولا^{۲۱} و تینون^{۲۲} (۱۹۹۶) در کشور فنلاند نشان دادند که اختلال شخصیت ضداجتماعی، ارتکاب به قتل را در مردان ده برابر و در زنان پنجاه برابر افزایش می‌دهد.

بررسی اختلال‌های شخصیت در مصرف کنندگان مواد نیز انجام گرفته است. در یک بررسی گریلو^{۲۳} و همکاران (۱۹۹۷) نشان دادند که اختلال شخصیت مرزی در بیماران مبتلا به سوءصرف مواد به طور معنی‌داری بیشتر است. در پژوهش رانزاویلی^{۲۴} و همکاران (۱۹۹۸) دیده شد که ۵٪ از مصرف کنندگان مواد اعتیادآور به انواع اختلال‌های شخصیت مبتلا هستند. شایع‌ترین آن‌ها اختلال‌های شخصیت ضداجتماعی (۲۷٪) و شخصیت مرزی (۱۸٪) بود. تجربه‌های منفی دوران کودکی و ارتباط آن‌ها با رفتارهای ضداجتماعی در بزرگسالی نیز در بسیاری از

1- Kratzer	2- Hodgins
3- conduct disorder	4- substance abuse
5- Zanarini	6- Williams
7- Lewis	8- Reich
9- Vera	10- Marino
11- Levin	12- Bernstein
13- Cohen	14- Valez
15- Schwab-Stone	16- Siever
17- Shinsato	18- antisocial personality
19- borderline	20- Eronon
21- Hakola	22- Tihonen
23- Grilo	24- Rounsaville
25- Goldman	26- Angelo
27- Maso	28- Mazzacappa
29- Brooner	30- Greenfield
31- Schmidt	32- Bigelow
33- Human Immunodeficiency Virus	35- Mann
34- Cheng	
36- Chan	

- ۱- تعیین رابطه میان اختلال‌های شخصیت و عوامل
جمعیت‌شناختی
- ۲- تعیین نشانه‌های شایع اختلال روانی در مجرمان

روش

این بررسی از نوع پژوهش‌های زمینه‌یابی^{۲۲} است. جامعه آماری این پژوهش را مجرمان مرد زندانی در زندان شهر کرد با جمعیت ۴۸۷ نفر و با جرم‌های خرید و فروش مواد مخدر ۹۶ نفر، سرقت ۹۰ نفر، تخلف مالی ۱۰۱ نفر، اعتیاد به مواد مخدر ۱۰۸ نفر، شرارت و قتل ۹۲ نفر تشکیل می‌دادند. افرادی که به طور غیرعمد مانند حوادث رانندگی مرتکب قتل شده بودند از پژوهش کنار گذاشته شدند. در این پژوهش ۲۱۶ نفر از زندانیان با روش نمونه‌گیری تصادفی نظام دار انتخاب شدند که در نهایت اطلاعات به دست آمده از ۲۰۳ نفر از آن‌ها مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. شمار افراد مورد بررسی به تفکیک نوع جرم به شرح زیر بود: خرید و فروش مواد مخدر (۳۸ نفر)، سرقت (۳۹ نفر)، تخلف مالی (۴۴ نفر)، اعتیاد به مواد مخدر (۶۴ نفر) و شرارت و قتل (۳۶ نفر). ابزار گردآوری داده‌ها فهرست ICD-10 مصاحبه بالینی بر پایه ملاک‌های تشخیصی ۱۰ نشانه‌های اختلال‌های شخصیت و تغییرات شخصیتی پایدار به شرح زیر می‌باشد:

- ۱- اختلال شخصیت پارانوئید - ۲- اختلال شخصیت اسکیزوئید - ۳- اختلال شخصیت ضداجتماعی

1- International Classification of Disease	
2- emotionally unstable personality disorder (borderline)	
3- Modestine	4- Oberson
5- Erni	6- Foster
7- Gillespie	8- McClelland
9- Beaurais	10- Joyce
11- Mulder	12- Eppright
13- Kashani	14- Robinson
15- Reid	16- Noreik
17- Grunfeld	18- immature
19- Kaplan	20- Sadock
21- Greb	22- survey

از زیبایی، ملاک‌های تشخیصی ICD-10^۱ را به کار برداشتند. میزان شیوع اختلال‌های شخصیت، پیش از خودکشی در هر سه گروه بسیار بالا بود (۴۶٪ تا ۷۶٪) و شایع‌ترین آن اختلال شخصیت هیجانی بی‌ثبتات^۲ بود (۵۶٪ تا ۲۶٪). نتایج پژوهش پیش‌گفته در بررسی‌های مادستین^۳، ابرسون^۴ و ارنی^۵ (۱۹۹۷)، فاستر^۶، گیل‌اسپای^۷ و مک‌کلاند^۸ (۱۹۹۷) و بوترایز^۹، جویس^{۱۰} و مالدر^{۱۱} (۱۹۹۸) مورد تأیید قرار گرفت. میزان شیوع اختلال شخصیت در مجرمان زندانی نیز مورد بررسی قرار گرفته است. اپرایت^{۱۲}، کاشانی^{۱۳}، راینسون^{۱۴} و رید^{۱۵} (۱۹۹۳) در بررسی شیوع همزمان اختلال سلوک و اختلال‌های شخصیت در صد نفر از نوجوانان زندانی ۱۱ تا ۱۷ ساله دریافتند ۸۷٪ از نمونه مورد بررسی مبتلا به اختلال سلوک هستند. تنها اختلال شخصیتی همراه اختلال سلوک که فراوانی معنی‌داری داشت، اختلال شخصیت ضداجتماعی بود. نتایج این پژوهش نشان داد که نشانه‌های اختلال شخصیت ضداجتماعی پیش از هجده سالگی بروز می‌کنند.

نوریک^{۱۶} و گرانفلد^{۱۷} (۱۹۹۶) در بررسی ۲۵۳۳ نفر زندانی متهم به تخلفات جنایی در یک دوره سیزده ساله در نروژ نشان دادند که از سال ۱۹۸۰ تا ۱۹۹۳ افزایش چشمگیری در زمینه خلاف‌های جنایی به وجود آمده است. بیشتر آزمودنی‌های مورد بررسی آنان الکلی بودند و یا سوءصرف مواد داشتند. ۵۰ تا ۶۰٪ زندانیان مورد بررسی در زمان ارتکاب جرم اختلال شخصیت داشتند. شایع‌ترین اختلال‌های آن‌ها شخصیت ضداجتماعی و ناپخته^{۱۸} بود. کاپلان^{۱۹}، سادوک^{۲۰} و گرب^{۲۱} (۱۳۷۵) میزان شیوع اختلال شخصیت ضداجتماعی را در میان زندانیان ۷۵٪ برآورد کرده‌اند. هدف اصلی پژوهش حاضر بررسی فراوانی اختلال‌های شخصیت در مجرمان مرد زندانی در زندان شهر شهر کرد بود. سایر هدف‌های این پژوهش به شرح زیر بود:

جدول ۱- فراوانی مطلق و نسبی اختلال‌های شخصیت در نمونه مورد بررسی براساس ملاک‌های تشخیصی
ICD-10

درصد	فرابانی	اختلال‌های شخصیت
۵۵/۲	۱۱۲	جمع کل
۱۸/۲	۳۷	ضداجتماعی
۸/۴	۱۷	اسکیزوفنید
۸/۴	۱۷	وابسته
۷/۴	۱۵	هیجانی متزلزل
۳/۴	۷	مخلوط
۳	۶	وسواسی
۳	۶	هیستریانیک
۲/۵	۵	پارانوئید
۰/۹	۲	سایر اختلال‌های شخصیت

اختلال شخصیت اسکیزوفنید و وابسته هر کدام با ۴٪ و اختلال شخصیت هیجانی متزلزل (مرزی) با ۴٪ در رده‌های بعدی قرار داشتند.

در جدول ۲، فراوانی اختلال‌های شخصیت در مجرمان بر حسب نوع جرم ارائه شده است. بیشترین فراوانی اختلال‌های شخصیت به ترتیب در گروه‌های زیر دیده شد: سارقان ۶۴/۱٪، معتادان به مواد مخدر ۶۰/۹٪، افراد شرور و قاتل ۵۵/۶٪، فروشنده‌گان مواد مخدر با ۰/۵٪ و متخلفان مالی ۴۰/۹٪. بیشترین فراوانی اختلال‌های شخصیت ضداجتماعی در گروه سارقان با ۱۱/۴٪ و کمترین فراوانی در متخلفان مالی با ۲۵/۶٪ دیده شد. در این بررسی اختلال‌های شخصیت وابسته و هیجانی متزلزل (مرزی) به ترتیب با ۱۵/۲٪ و ۱۳٪ در افراد معتاد به مواد مخدر بیشتر از سایر مجرمان بود. اختلال شخصیت پارانوئید با ۸/۳٪ در افراد شرور و قاتل بیش از سایر مجرمان دیده شد.

در جدول ۳، فراوانی شایع‌ترین نشانه‌ها بر حسب نوع اختلال شخصیت ارائه شده است.

۴- اختلال شخصیت هیجانی بی‌ثبات ۵- اختلال شخصیت هیستریانیک ۶- اختلال شخصیت وسوسی- اجباری ۷- اختلال شخصیت اجتنابی ۸- اختلال شخصیت وابسته ۹- تغییر پایدار شخصیت پس از عوامل فاجعه‌آمیز ۱۰- تغییر شخصیت پس از ابتلاء به اختلال‌های روانی. این فهرست بر پایه شدت و مدت نشانه‌ها و معیارهای تشخیصی تهیه شده است. پس از بررسی نشانه‌های موجود در فهرست در صورت وجود سه نشانه یا بیشتر در هر بخش و به‌نظر رسیدن یک تشخیص احتمالی، معیارهای رد تشخیصی که در پایان هر بخش آورده شده مورد بررسی قرار می‌گیرند تا تشخیص و یا تشخیص‌ها دقیق‌تر مطرح شود (داویدیان و شاه‌محمدی، ۱۳۷۵؛ سازمان جهانی بهداشت، ۱۹۹۲). پس از ارزیابی افراد مورد بررسی با فهرست یادشده توسط روانشناس بالینی و روانپژوهشک، ضریب توافق بین آن‌ها به‌دست آمد که برابر با ۰/۷۸ بود. بیشترین ضرایب کاپا^۱ در شخصیت ضداجتماعی با ۰/۹۲ و کمترین آن در شخصیت وابسته با ۰/۶۴ بود. در نهایت تشخیص اختلال‌های شخصیت در مواردی به افراد داده شد که روانشناس بالینی و روانپژوهشک آن را تأیید می‌کردند. در ۳۰ مورد برای رد تشخیصی اختلال‌های محور II از آزمون MMPI-2^۲ استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌های این پژوهش، آمار توصیفی (فراوانی، درصد) و آزمون خی دو به کار گرفته شد.

یافته‌ها

در جدول ۱، فراوانی اختلال‌های شخصیت در نمونه مورد بررسی نشان داده شده است. همان‌گونه که در جدول دیده می‌شود میزان کلی شیوع اختلال شخصیت ۵۵/۲٪ (۱۱۲ نفر) و بیشترین میزان شیوع اختلال شخصیت ضداجتماعی با ۱۸/۲٪ بود.

1- Kappa value

2- Minnesota Multiphasic Personality Inventory

جدول ۲- توزیع فراوانی مطلق و نسبی اختلال شخصیت در مجرمان مرد بر حسب نوع جرم

اختلال‌های شخصیت	نوع جرم											
	جمع کل (n=۲۰۳)	درصد	تعداد	درصد								
ضد اجتماعی	۳۳	۳۷	۱۰/۹	۵	۲۱	۸	۲۵/۶	۱۰	۱۱/۴	۵	۲۵	۹
اسکیزوئید	۱۵/۲	۱۷	۸/۶	۴	۷/۹	۳	۱۲/۸	۵	۶/۸	۳	۵/۶	۲
وابسته	۱۵/۲	۱۷	۱۵/۲	۷	۵/۳	۲	۱۲/۸	۵	۴/۵	۲	۲/۸	۱
هیجانی متزلزل (مرزی)	۱۳/۴	۱۵	۱۳	۶	۵/۳	۲	۵/۱	۲	۲/۳	۱	۱۱/۱	۴
مخلوط	۶/۲	۷	۶/۵	۳	۲/۶	۱	۵/۱	۲	۲/۳	۱	—	—
هیستریونیک (نمایشی)	۵/۴	۶	—	—	۵/۳	۲	۲/۶	۱	۶/۸	۳	—	—
وسواسی	۵/۴	۶	۲/۱	۱	۵/۳	۲	—	—	۴/۵	۲	۲/۸	۱
پارانوئید	۴/۵	۵	—	—	۲/۶	۱	—	—	۲/۳	۱	۸/۳	۳
سایر	۱/۷	۲	۴/۳	۲	—	—	—	—	—	—	—	—
جمع کل	۱۰۰	۱۱۲	۶۰/۹	۲۸	۵۵	۲۱	۶۴/۱	۲۵	۴۰/۹	۱۸	۵۰/۶	۲۰

جدول ۳- توزیع فراوانی مطلق و نسبی شایع‌ترین نشانه‌ها بر حسب نوع اختلال شخصیت

نیازهای شایع	نوع اختلال شخصیت	تعداد	درصد	کل
ناهمخوانی شدید بین رفتار و هنجارهای اجتماعی	ضد اجتماعی	۷۵	۳۶/۹	۳۶/۹
بی‌ثباتی هیجانی	هیجانی متزلزل	۷۴	۳۶/۴	۳۶/۴
از درخواست کردن و یا رد درخواست رودربایستی دارد	وابسته	۵۶	۲۷/۶	۲۷/۶
با اندک ناملایمتی احساس سرخوردگی کرده و واکنشی پر خاشگرانه بروز می‌دهد	ضد اجتماعی	۴۲	۲۰/۷	۲۰/۷
کارهای خلاف خود را موجه می‌پندارد و تقصیر را متوجه دیگران می‌کند	ضد اجتماعی	۴۰	۱۹/۷	۱۹/۷
فقدان احساس مسئولیت	ضد اجتماعی	۳۷	۱۸/۲	۱۸/۲
گوششگیر	اسکیزوئید	۳۵	۱۷/۲	۱۷/۲
فوران رفتارهای تهدیدآمیز و خشن بهخصوص در پاسخ به انتقاد دیگران	هیجانی متزلزل	۳۳	۱۶/۳	۱۶/۳
فقدان کنترل تکانه	هیجانی متزلزل	۳۱	۱۵/۳	۱۵/۳
نداشتن دوست و رفیق صمیمی	اسکیزوئید	۳۱	۱۵/۳	۱۵/۳

در این پژوهش رابطه معنی‌داری میان وضعیت تأهل و ابتلا به اختلال‌های شخصیت به دست آمد؛ به طوری که میزان شیوع اختلال شخصیت در افراد مجرد بیشتر بود ($\chi^2=۸/۷$ ، $df=۱$ ، $P<0/01$)

همان‌گونه که در جدول ۳ دیده می‌شود در میان نشانه‌های شایع دهگانه، نشانه شخصیت ضد اجتماعی با ۴ علامت ییشترين فراوانی و اختلال شخصیت هیجانی متزلزل (مرزی) و اسکیزوئید به ترتیب با ۲ و ۳ علامت در رده‌های بعدی قرار داشتند.

مجرمان ضداجتماعی پس از آزادی از زندان بسیار است.

بررسی اطلاعات نشان داده شده در جدول ۲ گویای آن است که پس از شخصیت ضد اجتماعی که دربرگیرنده ۳۳٪ کل اختلال‌ها می‌شود، شخصیت‌های اسکیزوئید و وابسته هر کدام با ۱۵/۲٪ در رده‌های بعدی قرار داشتند. از آنجا که بررسی درباره شیوع چنین اختلال‌هایی در مجرمان گزارش نشده است، مقایسه یافته‌ها انجام نشد.

در این بررسی فراوانی اختلال شخصیت هیجانی بی‌ثبات (مرزی) در معتادان به مواد مخدر به میزان قابل توجهی بیشتر از سایر گروه‌ها بود (۴/۲۱٪). همبودی^۷ سوءصرف مواد و اعتیاد با اختلال شخصیت هیجانی بی‌ثبات از موضوع‌های مهم و مورد توجه پژوهشگران به شمار می‌آید. نتیجه این بررسی، نتایج پژوهش‌های جوردن^۸، اشکلنگر^۹، فیربنک^{۱۰} و کادل^{۱۱} (۱۹۹۶)، گیرلو و همکاران (۱۹۹۷)؛ مادستین و همکاران (۱۹۹۷) را در زمینه شیوع بالای سوءصرف مواد در افراد مبتلا به اختلال شخصیت هیجانی بی‌ثبات (مرزی) تأیید کرد. در این پژوهش اختلال شخصیت پارانوئید در مجرمان شرور و قاتل به میزان چشمگیری بیشتر از سایر گروه‌ها بود (۴/۸٪). این نتایج با جرم افراد مورد بررسی همخوانی نشان می‌دهد.

در این بررسی رابطه معنی‌داری میان وضعیت تأهل و اختلال‌های شخصیت به دست آمد. میزان شیوع در افراد مجرد بسیار بیشتر از افراد متاهل بود و با یافته‌های پژوهش باری^{۱۲}، فلمینگ^{۱۳}، منول^{۱۴} و کوپلند^{۱۵} (۱۹۹۷) همخوانی دارد.

بین سن و اختلال‌های شخصیت گروه مورد بررسی رابطه معنی‌داری وجود داشت. بنابر تایج بیشترین فراوانی اختلال در گروه سنی ۲۳ تا ۲۹ ساله (۸/۵۸٪) و کمترین فراوانی مربوط به افراد ۵۰ سال و بالاتر (۱/۲۰٪) بود ($P<0/01$ ، $df=4$, $\chi^2=14/6$).

در پژوهش حاضر رابطه معنی‌داری میان محل سکونت، مرگ والدین در کودکی، شغل و بعد خانواده با ابتلا به اختلال‌های شخصیت به دست نیامد.

بحث

در این بررسی فراوانی اختلال‌های شخصیت در مجرمان مرد زندانی شهرکرد (۲/۵۵٪) بود. این میزان با یافته‌های پژوهش نوریک و گرونفیلد (۱۹۹۶) که آن را بین ۵۰٪ تا ۶۰٪ گزارش کرده‌اند، همخوانی دارد. همچنان پژوهش حاضر، نتایج پژوهش آنان را درباره شیوع بالای اختلال‌های شخصیت ضداجتماعی و مرزی در مجرمان تأیید کرد. در این بررسی فراوانی اختلال شخصیت ضداجتماعی در افراد شرور و قاتل ۲۵٪ و از سایر مجرمان به جز سارقان، به میزان قابل توجهی بیشتر بود. ارونن و همکاران (۱۹۹۶) در پژوهشی نشان دادند که ابتلا به اختلال شخصیت ضداجتماعی احتمال اقدام به دیگرکشی را در مردّها بیش از ده برابر افزایش می‌دهد. از سوی دیگر، رابطه میان شخصیت ضداجتماعی و سوءصرف مواد در بررسی‌های برونر و همکاران (۱۹۹۳) و پرکینز^۱، دیوسون^۲، لیانو^۳ و اوائز^۰ (۱۹۹۳) نیز در این بررسی مورد تأیید قرار گرفت.

با توجه به یافته‌های این بررسی به نظر می‌رسد، باید تمهداتی در مورد زندانیان مبتلا به اختلال شخصیت ضداجتماعی اندیشه شود. نخست آنکه، همان‌گونه که رایس^۱ (۱۹۹۷) باور دارد، برخی از مجرمان در معرض خطر بالایی برای ارتکاب مجدد جرم قرار دارند. به باور او احتمال ارتکاب به رفتارهای خشونت‌آمیز در

1- Perkins
3- Leserman
5- Evans
7- Comorbidity
9- Schlenger
11- Caddell
13- Fleming
15- Copeland
2- Davison
4- Liao
6- Rice
8- Jordan
10- Fairbank
12- Barry
14- Manwell

سپاسگزاری

از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد و اداره کل زندان‌های استان چهارمحال و بختیاری که هزینه این پژوهش را عهده‌دار بوده‌اند، تشکر و قدردانی می‌شود.
از سرکار خانم مهین غفاری که در اجرای پژوهش همکاری صمیمانه‌ای داشتند سپاسگزاری می‌شود.

منابع

داویدیان، هاراطون؛ شاه‌محمدی، داوود (۱۳۷۵). **گردآوری علائم و نشانه‌های اختلالات روانی در فرهنگ ایرانی**. تهران: معاونت پژوهشی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، (صص ۴۵-۴۷).

کاپلان، هارولد؛ سادوک، بنیامین و گرب، جک (۱۳۷۵). **خلاصه روانی‌پزشکی**. ترجمه نصرت... پورافکاری. تهران: نشر علوم دانشگاهی. (صص ۵۶۰-۵۶۶).

Barry,K.L.,Fleming,M.F.,Manwell,L.B.,&Copeland, L.A.(1997).Conduct disorder and antisocial personality in adult primary care patients. *Journal of family Practice*, 45, 151-158.

Beautrais, A. L., Joyce, P. R., Mulder, R. T. (1998). Psychiatric illness in a New Zealand sample of young people making serious suicide attempts. *New Zealand Medical Journal* 111, 44-48.

Bernstein,D.P.,Cohen,P.,Valez,C.N.,Schwab-Stone, M.,Siever,L.J.,& Shinsato,L. (1993). Prevalence and stability of the DSM-III-R personality disorder in a community-based survey of adolescents. *American Journal of Psychiatry*, 150,1237-1243.

Brooner,R.K.,Greenfield,L.,Schmidt,C.W.,& Bigelow, G.E. (1993). Antisocial personality disorder and HIV infection among intravenous drug abusers. *American Journal of Psychiatry*, 150, 53-58.

یافته‌های این بررسی گویای رابطه معنی‌داری میان میزان سواد و اختلال‌های شخصیت است. اما نتیجه غیرقابل پیش‌بینی، فراوانی بالای اختلال‌ها در افراد با تحصیلات بالاتر از دیپلم بود. به نظر می‌رسد، اما برای در مورد زندان‌ها و مجرمان درست باشد، اما برای مقایسه نتایج در سطح جامعه انجام بررسی‌های بیشتر ضرورت دارد.

هم‌چنین رابطه معنی‌داری میان سن و اختلال‌های شخصیت به دست آمد. بیشترین فراوانی مربوط به گروه سنی ۲۳-۲۹ بود. در بررسی باری و همکاران (۱۹۹۷) شیوع بالا در سنین پایین‌تر گزارش شده است. به نظر می‌رسد، تفاوت‌های فرهنگی در شیوه فرزندپروری و ساختار متفاوت خانواده‌های شرقی با جوامع غربی از عوامل مؤثر در شیوع بالای اختلال‌های شخصیت در سنین بالاتر در جامعه ماست.

به نظر می‌رسد آزادشدن مجرمان ضد اجتماعی با غفومشروع و کاهش طول مدت زندان چه بسا پیامدهای نامطلوبی برای جامعه دربر داشته باشد، بهویژه آن که برنامه‌های درمانی برای این بیماران تأثیر زیادی ندارد. شناسایی مجرمان ضد اجتماعی و تشکیل پرونده روان‌پزشکی برای این بیماران در موارد خاص می‌تواند نقش مؤثری در پیشگیری از مشکلات حاد اجتماعی داشته باشد. افزون بر آن میزان شیوع اختلال‌های شخصیت ضد اجتماعی در فروشنده‌گان مواد مخدر با ۲۱٪ در رتبه سوم قرار دارد. به نظر می‌رسد، یکی از راه‌های پیشگیری از مشکلات در زندان‌ها جداسازی این افراد از سایر زندانیان و نگهداری آن‌ها تحت شرایط ویژه است تا از ابتلای سایر زندانیان به سوءصرف مواد و سایر اختلال‌ها و بیماری‌های جسمی و روانی پیشگیری شود.

این بررسی در زندانی کوچک، با جمعیت محدود انجام شده است. در این بررسی به علت تعداد اندک زندانیان زن، بررسی‌ها صرفاً روی مجرمان مرد انجام شد و قابل تعمیم به زنان زندانی نیست.

- Cheng, A. T., Mann, A. H., & Chan, K. A. (1997). Personality disorder and suicide. A case-control study. *British Journal of Psychiatry*, 170, 441-446.
- Eppright, T. D., Kashani, J. H., Robinson, B. D., & Ride, J. C. (1993). Comorbidity of conduct disorder and personality disorder in an incarcerated juvenile population. *American Journal of Psychiatry*, 150, 1233-1236.
- Eronen, M., Hakola, P., & Tihonen, J. (1996). Mental disorder and homicidal behavior in Finland. *Archive of General Psychiatry*, 53, 501-504.
- Foster, T., Gillespie, K., & McColland, R. (1997). Mental disorder and suicide in Northern Ireland. *British Journal of Psychiatry*, 170, 447-452.
- Goldman, S. J., D'Angelo, E. J., De Maso, D. R., & Mazzacappa, E. (1992). Physical and sexual abuse histories among children with borderline personality disorder. *American Journal of Psychiatry*, 149, 1723-1726.
- Grilo, C. M., Martino, S., Walker, M. L., Becker, D. F., Edell, W. S., & McGlashan, T. H. (1997). Controlled study of psychiatric comorbidity in psychiatrically hospitalized young adults with substance use disorder. *American Journal of Psychiatry*, 154, 1305-1307.
- Jordan, B. K., Schlenger, W. E., Fairbank, J. A., & Caddel, J. M. (1996). Prevalence of psychiatric disorders among incarcerated women. *Archive of General Psychiatry*, 53, 513-516.
- Kratzer, L., & Hodgins, S. (1997). Adults outcomes of child conduct problems: a cohort study. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 25, 65-81.
- Modestine, J., Oberson, B., & Erni, T. (1997). Possible correlates of DSM-III-R personality disorders. *Acta Psychiatrica Scandinavica*, 96, 424-430.
- Noreik, K., & Grunfeld, B. (1996). Forensic Psychiatry in Norway. A review of the period 1980-93. *Tidsskr Nor Laegeforen*, 116, 983-798.
- Perkins, D. O., Davison, E. J., Leserman, J., Liao, D., & Evans, D. L. (1993). Personality disorders in patients infected with HIV: a controlled study with implications for clinical care. *American Journal of Psychiatry*, 150, 309-315.
- Rice, M. E. (1997). Violent offender research and implications for the criminal justice system. *American Psychologist*, 52, 414-423.
- Rounsaville, B. J., Kranzler, H. R., Ball, S., Tennen, H., Poling, J., & Triffleman, E. (1998). Personality disorders in substance abusers: relation to substance use. *Journal of Nervous and Mental Disorders*, 186, 87-95.
- Wetzel, P., & Pfeiffer, C. (1997). Childhood and violence: perpetrator and victim perspectives from the viewpoint of criminology. *Prax-kinderpsychologie Kinderpsychiatrie*, 46, 243-152.
- World Health Organization. (1992). *The ICD-10 classification of mental and behavioral disorders*. Geneva, WHO, (p. 198-211).
- Zanarini, M. C., Williams, A. A., Lewis, E. E., Rich, R. B., Vera, S. C., Marino, M. F., & Levin, A. (1997). Reported Pathological childhood experiences associated with the development of borderline personality disorder. *American Journal of Psychiatry*, 154, 1101-1106.